

MdR, NDS Jazzgeschiedenis 182.

plaat 1 Lionel Hampton a/h Orchestra: Chop-chop (Hampton, Gladys Neal, Joe
A/laatst - 3:09 - Coral COPS 2760 Morris)

Lionel Hampton and his Orchestra op 2 maart 1944 voor Decca in New York City met "Chop-chop" - Earl Bostic-alt, Al Sears-tenorsaxofoon en Joe Morris-trompet. De vibrafonist leidde deze formatie: 4 trompetten-Cat Anderson, Lamar Wright, Roy McCoy en Joe Morris. 3 trombones: Al Hayse, Booty Wood en Fred Beckett. 5 saxofoons met Earl Bostic en Gus Evans-alten, Arnett Cobb en Al Sears-tenoren, Charlie Fowlkes-bariton. In de ritmesectie Milt Buckner-piano, Eric Miller-gitaar, Vernon King-bas, Fred Radcliff-drums. Tenorsaxofonist Arnett Cobb, als Arnette Cobbs in Houston, Texas, geboren op 10 augustus 1918, was de opvolger van Illinois Jacquet in de Hampton Band. Sinds november '42, hij had toen zes jaar bij Milton Larkin gespeeld, zou vijf jaar bij Hamp blijven en daar zijn grote reputatie opbouwen als 'tough Texas tenor'. Zoals te horen in een nieuwe versie van "Flyin' home".

plaat 1 Lionel Hampton a/h Orchestra: Flyin' home No. 2 (Goodman, Hampton,
B/1 - 3:06 - idem Robin)

"Flyin' home No. 2" met Arnett Cobb op tenorsaxofoon en Cat Anderson-trompet. Nog één stuk uit die session van 2 maart. Met eerst Milt Buckner alléén op piano, daarna samen met Hampton en zijn twee-vinger-stijl (alleen de wijsvingers), soms vier-vingers-techniek (ook de middelvingers erbij), dit "Hamp's Boogie Woogie".

plaat 2 Lionel Hampton a/h Orchestra: Hamp's Boogie Woogie (Hampton, Buckner)
1/3 - 3:14 - Coral COPS 6595-0-1/2

"Hamp's Boogie Woogie" met op piano Milt Buckner en Lionel Hampton, in New York City voor Decca, 2 maart 1944. En er zouden nog heel wat boogies volgen. Tenslotte wat Hamp aangaat een stuk uit de Decca-session van 16 oktober '44 in Hollywood. Er zijn nu 5 trompetten met alleen Lamar Wright en Joe Morris uit de vorige opnames, verder Snooky Young die bij Jimmy Lunceford vandaan kwam, Wendell Culley en Dave Page. De trombonesectie was ook tot 5 man uitgebreid, naast Fred Beckett 4 nieuwe musici: Sonny Craven, Allen Durham, Vernon Porter en Andrew Penn. In de saxgroep George Dorsey en Gus Evans op alt, Arnett Cobb en Fred Simon-tenoren, Charlie Fowlkes-bariton. In de ritmesectie nog steeds Milt Buckner-piano en Fred Radcliff-drums, maar nu Billy Mackell-electrische gitaar die tientallen jaren bij Hamp zou blijven, en twee bassen: Charles Harris en Ted Sinclair. Met Arnett Cobb en Billy Mackell: "Overtime".

plaat 1 Lionel Hampton a/h Orchestra: Overtime (Hampton, Buckner)
B/4 - 2:53 - Coral COPS 2760

Van Lionel Hampton en vooral Milt Buckner: "Overtime", de ^Glider op vibrafoon, Arnett Cobb- tenorsaxofoon en Billy Mackell rechtshandig op elektrische gitaar. Voor Decca in Hollywood, 16 oktober 1944.

Zomer 1939 was trompettist/arrangeur Sy Oliver van Jimmy Lunceford's Orkest overgestapt naar de Tommy Dorsey Band en als trompettist opgevolgd door Gerald Wilson die zich ook tot arrangeur zou ontwikkelen. Eind '39 werd Eddie Tompkins vervangen door Snooky Young die we net in de trompetsectie van Lionel Hampton tegenkwamen. Paul Webster blies de lead. Drie trompetten bij Lunceford dus, ook drie trombones. Trummy Young, Russell Bowles en Elmer Crumpley. Willie Smith en Ted Buckner-alt, Joe Thomas en Dan Grissom-tenor, Earl 'Jock' Caruthers-baritonsaxofoon, Edwin Wilcox-piano en arrangementen, Al Norris-gitaar, Mose Allen-bas, Jimmy Crawford-drums. Jimmy Lunceford stond voor de band, deed aankondigingen, regelde de business en bemoeide zich niet of nauwelijks met de muziek. 5 januari 1940 nam het orkest voor Columbia o.a. dit stuk op van ^Fde vaste arrangeur en directe opvolger van Sy Oliver: "Bugs parade".

^F Billy Moore,

plaat 3 Jimmy Lunceford a/h Orchestra: Bugs Parade (Billy Moore)
B/6 - 2:30 - CBS 63154

"Bugs Parade" van Billy Moore met achtereenvolgens Trummy Young-trombone, waarschijnlijk Gerald Wilson-trompet, Joe Thomas-tenorsaxofoon en trompettist Paul Webster. Columbia, New York City, 5 januari 1940. Een arrangement van Billy Moore nu, de compositie is van Andy Kirk's Mary Lou Williams. "What's your story morning glory".

plaat 3

Jimmy Lunceford a/h Orchestra: What's your story morning glory
B/laatst - 3:10 - idem (J.Lawrence, P.Webster, M.L.Williams)
Altsaxofonist Willie Smith hier op klarinet, Gerald Wilson-trompet, en Joe Thomas-tenorsaxofoon in "What's your story morning glory" van Mary Lou Williams. Voor Columbia in Los Angeles, 28 februari 1940.

De discografen Rust en Jepsen verschillen nogal van mening over de air-checks, concertopnamen e.d. van Lunceford uit de periode '40-'43 maar wat de nu volgende, en de eerste twee van volgende keer aangaat, hou ik Rust aan die zegt dat het gaat om de maanden juni en juli 1940 en de Fiesta Danceteria in New York. Via middengolf-radio "Swingin' on C".

plaat 4

Jimmy Lunceford a/h Orchestra: Swingin' on C (Eddie Durham)
B/3 - 2:30 SNEEL WEG - Privateer 103
+++++++

van Eddie Durham,

Zoals Count Basie zijn "Avenue C" ^{speelde} ~~was~~, die ligt in Zuid Manhattan, was dit "Swingin' on C" door Jimmy Lunceford and his Orchestra vanuit de Fiesta Danceteria in New York. Soli door Willie Smith-altsaxofoon, Snooky Young-trompet en Joe Thomas-tenorsaxofoon. Vermoedelijk uit juni/juli 1940, radio, thuis opgenomen op 78-toere lakplaten. Volgende aflevering nog twee stukken uit de Danceteria, dit was NOS Jazzgeschiedenis 182, MdR.

0 0 0 0 0

NA 117952

27:37

ok 25.5.83